

[22nd January 1964]

(After the votes in all the Blocks were taken and before the results were announced.)

திரு. கே. ஆர். நல்லசிவம் : என்னையும் ஆதரிப்பவர்களில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தங்களுடைய ரூலிங் படி நடக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : In such cases, it cannot be reconsidered.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, let it go on record like that.

MR. SPEAKER : Yes. It will go on record. Let me now announce the results of the voting.

Ayes : 42 Noes : 81 Neutral : Nil.

The amendment was lost.

MR. SPEAKER : Now I will put the Motion of Thanks to vote.

The question is—

“ That an Address be presented to the Governor in the following terms.

“ — ‘ That the Members of the Madras Legislative Assembly assembled in this session are deeply grateful to the Governor for the Address which he has been pleased to deliver to both the Houses of the Legislature assembled together on the 16th January 1964.’ ”

The motion was put and carried.

VI—SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1963-64—GENERAL DISCUSSION.

MR. SPEAKER : I want to know from the Leaders of Parties how long we will take for the discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for the year 1963-64.

SRI M. KALYANASUNDARAM : An hour and a half for general debate and about 45 minutes for cut motions.

MR. SPEAKER : So for the whole day it will go.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I suggest that on the whole it may be two hours. After all, whatever is to be mentioned during the discussion on the cut motions could be mentioned in the general discussion. To save time, there need not be any discussion on individual Demands for Grants.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : பொது விவாதத்திற்கு ஒரு மணி நேரமும் பின்னால் டிமாண்டுகளுக்கு ½ மணியும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

22nd January 1964]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : One hour for general discussion and half an hour for voting on Demands for Supplementary Grants may be accepted.

MR. SPEAKER : That is all right.

The hon. Member, Sri Dharmalingam, will now speak.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தகுதி மிக்க சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, இங்கே கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற துணை மானிய கோரிக்கைகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் கோரி இருக்கிற தொகைகளில் முக்கியமானது, பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திற்காக. இப்பொழுது இருக்கிற பஞ்சாயத்து நிர்வாக முறையில் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர்கள் (பஞ்சாயத்து) என்று அதிகாரிகளைப் போடுகிறார்கள்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

அதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா என்று சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் கணக்கு எழுதிக் கொடுக்கும் அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்களே தவிர, தணிக்கை செய்யும் அதிகாரிகளாக இல்லை. ஆகவே எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர்கள் என்பதை மாற்றி தணிக்கை அதிகாரிகள் என்று தணிக்கை செய்யக் கூடிய அதிகாரிகளாக மாற்றினால் நலமாக இருக்குமா என்று யோசிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எந்த பஞ்சாயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் தலைவர்களே கூட சரியாக பணியாற்றுவது கிடையாது. ஆகவேதான் தணிக்கை செய்யக் கூடிய அதிகாரிகளாக போட்டு அல்லது ஆடிட்டிபார்ட்மெண்டிடமோ கொடுத்து விட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. இது பற்றி தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ் மானியக் கோரிக்கையில் மதுரை அர்பன் ரூரல் செக்ஷன் தனி இலாகாவாக அமைக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு லாரி வாங்கும் செலவையும் மற்றவற்றையும் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிக போலீஸ் அதிகாரிகள் வேண்டியதுதான். ஆனால் இன்னும் சற்று அதிகமான தொகையையே கேட்டு வாங்கி போலீஸ் காரர்களுக்கு அதிக வசதிகளை செய்து கொடுக்கால் நலமாக இருக்கும். எங்களிடத்தில் போலீஸ்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் ஒரு மாதம் டீட்டி செய்தால் அவர்களுக்கு 10 நாட்களுக்குத்தான் படி கொடுக்கப்படுகிறதாம். போலீஸ் காரர்கள் எப்படி என்னிடம் சொன்னார்கள் என்று சந்தேகப்பட வேண்டாம். போலீஸ் அதிகாரிகளில் பலர் என்னுடைய சொந்தக் காரர்களே இருக்கிறார்கள். அதனால் விவரம் தெரியும். வெளியூர்களுக்கு மொபைல் டியூட்டியில் ஒரு மாதம் செல்லும்போது அவர்களுக்கு அட்வான்சாக அதிக தொகை கொடுப்பதில்லை. ஒரு மாதம்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [22nd January 1964]

வெளியூர் போகும்போது 10 நாட்களுக்குத்தான் படி கொடுக்கப் படுகிறது. பாக்கி 20 நாட்களுக்கு படி இல்லை. இந்த நிலையில் முன் அட்வான்சும் குறைவாக கொடுக்கப்படுவதால் அவர்கள் வேறு வழிகளிலே செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறதோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. 30 நாட்கள் வெளியில் சென்றால் அந்த 30 நாட்களுக்கும் படி கொடுக்கப்படவேண்டும். வெளி மாவட்டங்களுக்கு போலீஸ்காரர்கள் 1 மாதமும் ஹெட் காண்ஸ்டபிள்கள் 3 மாதகாலமும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் 6 மாத காலம் வரைகூட குற்றங்களை கண்டு பிடிக்க போக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதிக அட்வான்ஸ் பணமும் முழுப் படியும் கொடுப்பது நல்லது. அல்லது அதற்கென்று ஒரு தனி இலாகாவையே அமைப்பதுகூட நலமாக இருக்கும்.

வெள்ள நிவாரணம் பற்றி தொகை கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே என்னுடைய மாவட்டத்திலே வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அரிஜனங்கள் மிக்க தொல்லைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். கூடர் என்ற கிராமத்தில் அரிஜன நல இலாகாவின் மூலம் அரிஜனங்களுக்கென்று ஒரு காலனி ஏற்படுத்த கால்கோவ்ஸிழா நடந்தது. ஆனால் 4 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் வேலை முடியவில்லை. அது பற்றி கவனிக்கப்படவில்லை. அன்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட அதே நிலையில் இன்றும் இருக்கிறது. முன்னால் அவசரகால நிலைமையை ஒட்டி நிறுத்தப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இப்பொழுதாவது அந்தக் காலனியைக் கட்டி முடித்துத்தரவேண்டுகிறேன். அது போலவே, விரகாலூர், திருநெற்குன்றம் என்ற ஊர்களில் வெள்ளத்தால் நிலங்கள் மணல் மேடு இட்டுப் போய்விட்டன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் சர்க்காரே மணலை அப்புறப்படுத்தி அரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு வசூலிக்கும் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்தில் அரிஜனங்கள் அந்த நிலத்திற்கு ஒரு குழி, இரண்டு அல்லது மூன்று ரூபாய்க்குத்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் கேட்கும் தொகை 10, 12 அல்லது 18 வரையில் இருக்கிறது ஒரு குழிக்கு. ஆகவே, அரிஜன மக்களின் நன்மையில் அக்கரை உள்ள இந்த சர்க்கார், ரூபாய் செய்து அந்த நிலங்களை சுத்தம் செய்து கொடுப்பதற்கு வசூலிக்கும் தொகையை அரிஜனங்களுக்கு இலவசமாக கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது போலவே சர்க்கரை ஆலைகள் பகுதி அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. புகலூர், பெட்டவாய்தலை முதலிய ஆலைகளுக்கு ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலைக்கு சாலை போடுவது பற்றி எந்த ஏற்பாட்டையும் காணோம். இதுபற்றி புள்ளம்பாடி, லால்குடி பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்றத்திலே தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சாலைகள் இந்த மானியத்தில் இடம் பெறவில்லை. இதில் தொகை கோராவிட்டாலும் ஷுகர் கேன் செஸ்லிவிருந்து இந்த புதிய

11-00
a.m.

22nd January 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

ஆலைப்பகுதிகளுக்கு சாலைகளை போட்டு விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அரிசன நல இலாகாவுக்கு இப்பொழுது இருக்கிற அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை போதாது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். பொதுவாக, ஒரு மாவட்டத்திற்கே ஒரே ஒரு அரிசன இலாகா அதிகாரிதான் இருந்து வருகிறார். அவருக்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்ஃபேர் ஆபீசர் என்று பெயர். ஆனால், ஒரு மாவட்டம் பூராவும் அவரால் பார்க்க முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது. ஆனால், நில வருவாய் வசூலிப்பதற்காக ரெவின்யூ டிவிஷன்கள் என்ற பெயரில் மாவட்டங்களைப் பல பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷனில் ஆபீசர் இருக்கிறார். ஒரு மாவட்டம் பூராவுக்கும் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்ஃபேர் ஆபீசர் இருந்து கவனிப்பது என்பது முடியாத காரியமாகும். அதிலேயும், அரிசனங்களுக்கு எல்லா வகையிலும் பல நன்மை செய்து வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிகிறபோது அவர்களுக்கும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிற காரணத்தால் கேட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகம் செய்ய முடியவில்லை. முடியாத காரணத்தால்தான் பல சேரிகளுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டு, நிலங்களும் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு, இது வரையில் தரிசாக இருந்து வருகிறது. விவசாயிகளும், உழமுடியவில்லை. அரிசனங்களுக்கு அந்த நிலங்களிலே வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. உழவதற்கும் முடியாமல், வீடு கட்டவும் முடியாத நிலையில் பல இடங்கள் இருந்து வருகிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், ஏறத்தாழ 150, 160 ஏக்கர் நல்ல அயன் நஞ்சை நிலங்கள் அரிசனங்களுக்கு விடுகள் கட்டுவதற்காக ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது என்ற போதிலும் தரிசு நிலங்களாக பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் பற்றி அதிகாரிகளை அணுகிக் கேட்கும்போது, அவர்களுக்கு இருக்கும் தொல்லைகளை அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எனவே அரிசன நல இலாகாவுக்கு ரெவின்யூ டிவிஷனுக்கு ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் இருப்பது போல், அதிக அதிகாரிகள் நியமித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து நரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அமைச்சர்கள் ஒதுக்கால் சொல்லக்கூடும். அதற்குத் தனித் தனியாக தாசில்தார்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று. அந்தத் தாசில்தார்களுக்கும் நிறையப் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், அவர்களாலும் இதைக் கவனிக்க முடியவில்லை. எனவே, அதிக அதிகாரிகளை நியமித்துத் தர வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கவர்னர் அவர்களுக்கு இருக்கும் காரை மாற்றி, 25,000 ரூபாயில் ஒரு குளு குளு கார் வாங்கித் தருவதற்கு இதிலே தொகை கோரியிருக்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடி நிலையில் இது அவசியந்தானா என்பதை அவர்கள் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [22nd January 1964]

அடுத்து, மருத்துவ மனைகளைப்பற்றி அவர்கள் தொகை கேட்டிருக்கிறார்கள். மருத்துவ மனைகளிலே அதிகக் கட்டிடங்கள் கட்டப் பட்டிருந்தாலுங்கூட, டாக்டர் இல்லை என்ற குறை இருந்து வருகிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாவட்ட மருத்துவ மனையில் போய்ப் பார்த்தால், அங்கே அதிகமான நோயாளிகள் படுக்கை வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கு இடம் இல்லாத காரணத்தால் ஓளட்-பேஷன்ட்களாகப் பலர் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். எனவே, அதிகமாகப் படுக்கைகளை விஸ்தரித்து, கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தும் நிதி கோரியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியில் இப்பொழுது கரும்பு உற்பத்தி புதிதாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. முதலில் பழைய ஆலைகள் இருந்த பகுதிக்கு அதிக விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அந்தப் பகுதிகளில் விலை குறைவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது தங்கள் மூலமாகவும் சொல்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் உற்பத்தி யாகிற சர்க்கரை இந்தியாவிலேயே மிக உயர்ந்த தரமுள்ள சர்க்கரையாக இருக்கிறது. காட்டீர் கோதாரி சர்க்கரை ஆலையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற சர்க்கரை அவ்வாறு உயர்ந்ததாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை உத்தேசித்தாவது சற்று அதிக விலையை நிர்ணயித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பொற்கொல்லர்களுக்கு மாற்று வேலைகள் தருவதற் காக நிதி ஒதுக்கல் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை அதிகமாக நியமிப்பதால் மட்டும் பயன் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்களுக்கு அவசர அவசியமாக நிதிகளை வழங்குவதற்கும் கடன் வழங்குவதற்கும் அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அதிக அதிகாரிகளை நியமித்துவிட்டதாலேயே பொற்கொல்லர்களுக்கு எல்லாம் உடனே நிவாரணம் கிடைத்துவிடும் என்று நான் கருத வில்லை. எனவே அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உதிலே பேச சங்கர்ப்பம் அளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி இந்த அளவோடு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த உப மானியக் கொரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை அவர்கள் விடுத்திருக்கிறபோது சில நல்ல அம்சங் கள் அங்கே காணப்படுகின்றன. பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகத்தான் கிராம மக்களுக்கு எட்ட வேண்டிய

22nd January 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

பல்வேறு நல்ல காரியங்கள் எட்டச் செய்ய முடியும். அதற்கு இன்றையதினம் நேரடியாக அவைகளை மேற்பார்க்கக்கூடிய ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர், கலெக்டர் முதலியவர்களை மேற்பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு அமைச்சர்களுக்கு உதவியாக ஒரு நல்ல மத்திய அமைப்பு, இராஜ்ய மட்டத்திலே, அமைக்க இருப்பதை அவர்கள் குறிப்பாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் சிறந்த பலன் ஏற்படும் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

நாட்டிலே விவசாயம் செய்யப் பிரியப்படக்கூடியவர்களுக்கு, விவசாயத்திற்கு ஏற்ற நிலம் இல்லாத மக்களுக்கு பத்தாயிரம் பேருக்கு ஏறத்தாழ 50,000 ஏக்கர் வரையிலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே கொடுத்துவிடுவது என்று கண்கண் கட்டிக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் செய்தியாகக் குறிப்பிட்டுருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல காரியம் நிறைவேற்றவேண்டுமானால் அரசாங்கம் மிகவும் கண்காணிப்போடு இருக்கவேண்டும். கடந்த பல வருஷங்களுக்கு முன்பு தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பது என்ற ஒரு நியதியை அரசாங்கம் வகுத்தபோது, ஆரம்பத்திலே கீழ் மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடத்திலே போதுமான கண்காணிப்பு இல்லாத காரணத்தால், அவர்களுக்கு சரியான அளவுக்கு முறையாக அதை எட்டச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது நான் அறிந்த மட்டில் அரசாங்கத்தினுடைய கணக்குக்கு ஏதோ குறிப்பிட்ட அளவு விவசாயத்திற்கு ஏற்ற நிலம் இருப்பதாகக் கணக்கு வந்தாலுங்கூட, ஆங்காங்கே கிராம அளவில் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் போல, சர்க்காரினுடைய சட்டத்தையும்கூட மதிக்காத அளவுக்கு ஆங்காங்கு கிராமத்தில் இருக்கும் சில கிராம அதிகாரிகள் தங்களுக்குச் சொந்தம் போல நிலங்களை யெல்லாம் பிழையாக விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். ஆகவே மிக ஜாக்கிரதையாக அரசாங்கப் பொறுப்பில் இருப்பதாக எண்ணுகிற அந்த நிலம் முறையாக அந்த ஏழைகளுக்குக் கிடைக்கத் தகுந்த கண்காணிப்பு அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்பு கூட, திருச்செந்தூர் தாலுக்காவில் இருக்கும் ஒரு சம்பவம் பற்றி கனம் ரெவின்யூ அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தது என்னுடைய நினைவில் இருக்கிறது. 500 ஏக்கர் நிலம் வரையில் திருச்செந்தூர் தாலுக்காவில் பிடானைபேரிப் பகுதியிலும், எழுவரை முக்கிப் பகுதியிலும் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலம் இன்னம்கூட இருந்தது. பின்னர் சர்க்கார் கைக்கு மாறி வந்தது. அந்த நிலத்தைக் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுப்பது என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது உண்டு. ஆனால் ஏழை அரிசனங்கள் பேரால் பிழையாக ஐந்து பேர்கள் பேரில், ஒரு லட்சாதிபதி ஏறக்குறைய 25 ஏக்கர் நிலம் வரையிலும் அங்கிருக்கும் ரெவின்யூ அதிகாரியின் உதவியால் பெற்று, இன்று வரையிலும் அனுபவித்து வருகிறார். அதை ஜாக்கிரதையாக அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அந்த ஏழைகளுக்கு அது கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [22nd January 1964]

அவர்களிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. இதுவரையிலும் சரியான அளவுக்கு அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஏன் இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால், இது போன்ற சம்பவங்களில் அரசாங்கம் எவ்வளவு கண்காணிப்போடு, உறுதியோடு இருக்கிறதோ, அதைப்பொறுத்துத்தான் இதில் தவறு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியும். நான் குறிப்பிட்ட விஷயத்தை அரசாங்கம் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ராஜ்யம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய இதுபோன்ற நிலங்களை அரசாங்கத்தின் நல்ல எண்ணத்திற்கு மாறாகக்கூட அவசியம் இல்லாமல் யாருக்குக் கிடைக்க வேண்டாமோ, அவர்களுடைய கையில் சிக்க விடக்கூடாது, ஜாக்கிரதை வேண்டும் என்பதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன்.

அதுபோலவே குளப் புறம்போக்கு, வாட்க்கால் புறம்போக்கு ஓரமாக இருக்கும் நிலங்களை ஏழை எளியவர்கள், நிலமற்ற ஏழைகள் தியானிகள் பலர் முன்பு ஒரு காலத்தில் அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ், தெரிந்தோ தெரியாமலோ சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயம் செய்ய தங்களுக்கு நிலம் இல்லை என்ற எண்ணத்தோடு அந்தந்தப் பகுதியில் போய் விவசாயம் செய்ய முற்பட்டு, எல்லை மீறிய தண்டத் தீர்வைக்கு உடன்பட்டு, கஷ்டம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை ரெவினியூ அதிகாரிகள் சிலர் கண்காணிப்பு செய்தும், செய்யாமலும் அவர்களுக்கு அபராதம் விதிப்பது என்றும் அல்லது தங்கள் இஷ்டம்போல், பி.மேமோ அனுப்பாமல்கூட, லைசன்ஸ் அளிப்பது என்றும் நடந்துகொள்ளக்கூடிய துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை சில இடங்களிலே இருக்கிறது. அதற்கு என்னுடைய ஆலோசனை ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தமாதிரி அரசாங்கம் ஜாரி செய்ய முடியாத நிலமாக இருக்குமானால், அதை பலகாலமாக யார் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்களோ, அவர்களிடமே கண்டிஷனல் லீசுக்குக் கொடுக்கலாம். சர்க்காருக்கு அத்யாவசியமாய் தேவைப்படும்வரை அவர்கள் அதை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், தேவைப்படுகிறபொழுது விட்டுவிடவேண்டும் என்பதாகக் கண்டிஷன் போட்டுக் கொடுக்கலாம். இப்படிச் செய்வதால் தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்படுவது தவிர்க்கப்படும். மேலும் பலகாலமாக அதை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து அரசாங்கம் கொடுத்து வரும் வயது முதிர்ந்தோர் பென்ஷன் திட்டம் சம்பந்தமானது. புதியதாக வாங்குகிறவர்களுக்கு போட்டோ கொடுப்பது என்று ஏற்படுத்துவது எல்லாம் நியாயம்தான். ஆனால் அதற்கு ஸ்பெஷலாக அதிகாரியைப் போட வேண்டியது அவசியமாக இருந்தாலும், அதைப் போடத் தயங்காது இந்தக் காரியத்தை விரைவாக நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். மேலும் திருச்செந்தூர் தலைமை மருத்துவ மனையில் 24 பெட்டுகளை அதிகப்படுத்த சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். அங்கே எக்ஸ்ரே யூனிட் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய

22nd January 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

பணம் ஒதுக்கப்பட்டு கட்டிடம் எல்லாம் கட்டியாகிவிட்டது. ஆனால் இன்னும் அந்த யூனிட் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. அவசியம் எக்ஸ்ரே யூனிட் சப்ளை செய்யப்படவேண்டும். பரமன்துரிச்சி குஷ்டரோக நிவாரண ஆஸ்பத்திரி நல்ல முறையில் சிகிச்சை செய்து வருகின்றது. அங்கே வியாதியஸ்தர்கள் வந்து தங்கி சிகிச்சையும் பெற வசதியில்லை. ஆனால் அவ்வாறு அங்கு வந்து சிகிச்சை பெற்று திரும்புகிறவர்களுக்கு புனர் நிர்மான வாழ்வு அளிக்கும், வியாதியஸ்தர்கள் தங்கி சிகிச்சை பெறவும் வசதி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வெகுதூரமாக இருந்திருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

திருநெல்வேலியில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நீர்ப்பாசனத் திட்டம்கூட அமைக்கப்படவில்லை. அதுபற்றி எங்களுக்கு எல்லாம் குறைபாடுகூட உண்டு. ஆகவே சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையாவது வெகுவாக நிறைவேற்ற முற்படலாம். ஏறக்குறைய 25 லட்சம் ரூபாய் செலவுக்குள் திட்டங்கள் அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 25 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் அனுமதி கொடுக்கப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமானால் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய பி.பி.எஸ்.டி. டிவிஷனல் இலாகாவின் மூலம் முடியாது. ஆகவே ஸ்பெஷலாக ஒரு டிவிஷனை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இது இல்லாத காரணத்தினால் திருச்செந்தூர் தாலுக்காவில் ஏறக்குறைய பல லட்சம் மதிப்புள்ள வாழை, தென்னை போன்றவைகள் எல்லாம் வெள்ள காலத்தில் அழிவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே உடனடியாக அந்தத் தாலுக்காவில் பல பல சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த மற்றொரு விஷயம். ஹரிஜன நல இலாகாவின் மூலம் மத்தியான உணவு கொடுப்பதிலே சில குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கிறோம். ஹரிஜன நலப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில் இது கொடுக்கப்பட்டாலும் தனியார் பள்ளிகளில் கொடுப்பதற்குப் பண வசதி இல்லை என்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். கூடுமானவரையில் ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் எந்தப் பள்ளியில் படித்தாலும் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்யப்படவேண்டும். மேலும் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்று வந்த பின் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அங்குள்ள பள்ளிகளில் மாணவர்கள் ஏழை பணக்காரன் என்ற பாகுபாடின்றி, சாதியாகுபாடின்றி சமமாக நடத்தப்பட்டு எல்லோருக்கும் மதிய உணவு கொடுக்கிறார்கள் என்றார். இது நம்முடைய அபேதவாத கொள்கைக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. ஆகவே பரிட்சார்த்தமாகவாவது இந்தத் திட்டத்தை எந்த ஒரு ஜில்லாவிலாவது அமலுக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பணக்காரர்களுடைய குழந்தைகளிடத்தில் இருந்து வேண்டுமானால் ஒரு சிறு தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[22nd January 1964]

வைத்து எல்லாக் குழந்தைகளும் சமமாக உட்கார்ந்து பள்ளியிலேயே மதிய உணவு உட்கொள்ள வசதி செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் கம்போஸ்ட் உர தயாரிப்பிற்காக நாம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த உர உற்பத்தியில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டை நான் வரவேற்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நான் ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சப்ளிமெண்டரி டிமாண்ட் விவாதத்தில் கலந்து கொள்கிறவர்கள் அந்த மானியத்தின் கீழ் வரக்கூடிய விஷயங்களைப் பற்றித்தான் பேசவேண்டும்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள துணை மதிப்பீடு சம்பந்தமாக என்னுடைய ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துணை மதிப்பீடு நாம் திட்டமிட்டதைவிட வேலைகள் மிக வேகமாக நடந்து வருகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அப்படி வேகமாக நடைபெறுகிற வேலைக்குத் தகுந்தாற்போல அதிகப் பணம் தேவைப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்தத் தொகையில் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாகவும் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தால்தான் உற்பத்தியை நன்றாகப் பெருக்க முடியும். அவர் கொடுத்துள்ள குறிப்பில் இருந்து பார்த்தால் இங்கே ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் வறண்ட பிரதேசங்களாக உள்ள சாமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் பல வேலைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்காகத்தான் என்று தெரிகிறது. திருச்சி ராப்பள்ளி மாவட்டத்திலும் வறண்ட பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி வறண்ட பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தது என்பதை பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கிற என்னுடைய தொகுதியிலும் மற்ற திருச்சி மாவட்ட வறண்ட பகுதிகளிலும்கூட சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஏரிகள் சரியானபடி செப்பனிடப்படுவதில்லை. ஏரியை ஆழப்படுத்துவது, கரைகளை உயர்த்துவது, வரத்துக் கால்களை நன்றாக வெட்டிவிடுவது ஆகிய வேலைகளிலும் அரசாங்கம் அந்தப் பகுதியில் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாசன மதகுகள் சரியானபடி ரிப்பேர் செய்யப்படுவதில்லை. அவை எல்லாவற்றிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதும்ட்மெல்ல. அங்கு இருக்கிற ஒன்றிரண்டு ஆறுகளுக்கு அணைகள் கட்டவேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. அப்படி உள்ள கோரிக்கைகளில் ஒன்று கொல்லிமலையில் உற்பத்தியாகும் ஐயாற்றிலே ஒரு அணை கட்டவேண்டும் என்பது.

22nd January 1964] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

நமது ஆளும் கட்சியாகிய காங்கிரஸ் மாநாட்டிலேகூட இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதையொட்டி நான் கேட்ட கேள்விக்கு அது ஆராய்ச்சி நிலையில் இருப்பதாக கனம் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அண்மையில் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் நடந்த கூட்டத்திலே இதைப்பற்றி கேட்டபோது அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டதாக என்ஜினியர் பதில் கொடுத்தார். அதற்குப் பிறகு எங்கள் மாவட்டத்திற்கு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் வந்தபோது அந்தத் திட்டம் பற்றி பத்திரிகை நிருபர்கள் “கொல்லி கைவிட்டுவிட்டார்களா?” என்று கேட்டார்கள். “இல்லையே. இன்னும் அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது” என்று கூறியிருக்கிறார். இதிலே எது உண்மை என்று தெரியவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை எப்படியாவது எடுத்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்பதாக நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் இங்கே சில திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்கிறபோது இவை உரிய பயன் தராத பாசன திட்டங்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உரிய பயன் தராத திட்டங்கள் என்று எடுத்துக்கொள்கிறபோது ஏன் கொல்லி மலைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டால் மழை காலங்களில் அங்கே தேங்கும் தண்ணீரினால் சுற்றுவட்டாரத்தில் உள்ள கிணறுகளிலாவது நல்ல தண்ணீர் ஊற்றெடுக்கக்கூடும். இதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்த ஒரு திட்டத்தைக் காட்டியே என்னுடைய மதிப்புக்குரிய கனம் உறுப்பினர் முத்தையா அவர்களுடைய தொகுதியில் ஆளும் கட்சி இரண்டு முறை வோட்டுப் பெற்றார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படி வெற்றி பெற்றவர்கள் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

அடுத்தாற்போல், லாட்புரத்தில் ஒரு ஏரி அமைப்பது பற்றி நீண்ட நாட்களாக ஒரு பிரச்சினை இருந்து வருகிறது. அது சம்பந்தமாகக் கேள்வி கேட்டபோது கரைபோடுவதற்கான மண் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவதாகவும், பரிசீலனை செய்த பிறகு வேலை தொடங்கப்படும் என்றும் கனம் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தற்போது பரிசீலனை நடந்து முடிந்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. அதற்குப் பிறகு ஆண்டுக் கணக்காகியும் அந்த வேலை இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை. இம் மாதிரிப் பிற்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து புதிய ஏரிகள் கட்ட வேண்டுமென்று வருகிற கோரிக்கைகளுக்கு உடனடியான பரிசாரம் காணாமல் இருக்கிறார்கள். ஆறு வசதி உள்ள இடங்களில் மட்டும் பாசன வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டால் போதுமா? பிற்போக்கான இடங்களிலும் விவசாயம் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு முதலாவதாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் ஏரிகளை மராமத்து செய்வதில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[22nd January 1964]

* திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமானியக் கோரிக்கையின் மீது இரண்டொரு விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் காரணமாக வேலை இழந்திருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் போதுமான உதவி செய்ய வில்லை என்பதைச் சமீபத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது கொடுத்த புள்ளிவிவரத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. பாதிக்கப்பட்ட அந்த தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு சர்க்கார் முழு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. தங்கக்கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் காரணமாக வேலை இழந்தவர்கள் வேறு வேலைக்கு லாயக்கில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய வேலையைத் தேடிக் கொடுக்கும் பொறுப்பைச் சர்க்கார் மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உபமானியக் கோரிக்கையிலே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற தலைப்பின்கீழ் உள்ள வேலைகளை நிறைவேற்றுவதற்கென்று மத்திய அரசாங்கம் ஒரு தொகையை ஒதுக்குகிறது. அதிலே மண் அரிப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் அதைப் பிரதான வேலையாக எடுத்துக் கொண்டால் மிகப் பயன் உள்ளதாக இருக்குமென்று நான்கூற விரும்புகிறேன். முன்பு மண்ணரிப்பு திட்ட வேலை குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் இருந்தது. இப்போது அந்தத் திட்டத்தினால் ஏற்படும் பலனைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற பகுதிகளில் நிலத்தில் தண்ணீராவது உயர்ந்து விடுகிறது. இரண்டு ஆண்டுகள் மண் அரிப்புத் திட்டம் ஒழுங்காக நடைபெறுமானால் நிச்சயமாகத் தண்ணீர் உயருகிறது. சர்க்கார் நல்ல முறையில் பாசனம் இல்லாத பகுதிகளில் பூரணமாக மண் அரிப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உபமானியக் கோரிக்கையிலே அதிகமான மானியத்தைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கொப்பு வாய்க்கால் வெட்டி சொடுத்தால் கடைசி நிலம் வரை தண்ணீர் பெற முடியும். சர்க்கார் செலவிலேயே கொப்பு வாய்க்காலை இடைக்கோடி நிலம் வரை வெட்டிக் கொடுத்தால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ்ப்பவானியில் புஞ்சைத் திட்டமாக இருந்து இப்போது புஞ்சை நஞ்சை அல்லாது புதிய திட்டமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. வருஷத்திலே ஆறு அல்லது ஏழு மாதம் தண்ணீர் கொடுக்கும்போது நஞ்சைத் தோட்டக்காலைப் புஞ்சை என்று அரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தது. பொதுவாக இந்த வேலையைப் பொறுத்தவரை சர்க்கார் அழுத்தம் திருத்தமாக

22nd January 1964] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

ஒன்றை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். முன்பு புஞ்சைத் திட்டமாக இருந்ததை, தொடர்ந்து ஏழு மாத காலத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு நீர்க்கசிவு உள்ள பகுதிகளில் நஞ்சை என்று செய்ததில் பல சிக்கல்கள் இருந்ததால், இப்போது மூன்றாகப் பிரித்து வேறு வகையாகத் தண்ணீர் கொடுக்க முடிவு செய்து விட்டு, இப்போது அது சரியல்ல என்று முடிவு செய்து 'டர்ம் சிஸ்டத்தில்' இறங்கியிருக்கிறார்கள். இதன்படி முதல் தடவை நான்கு மாதம், இரண்டாவது தடவை மூன்றரை மாதம் என்ற முறையில் பிரிவு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதிலே போய் தோட்டம், நஞ்சை புஞ்சை என்று பிரிப்பதானது புதிய சிக்கலை உண்டாக்கும். எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தமாதிரி பிரிக்கின்றனர்? ஒன்று இரண்டாக முறை பிரித்து விட்டால் அதிலே விவசாயிகள் என்ன விவசாயம் செய்கிறார்களோ, செய்து கொள்ளட்டும் என்று அப்படியே விட்டுவிட வேண்டும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எதை வேண்டுமென்றாலும் பயிர் செய்து கொள்ளட்டும் என்று விட்டுவிட வேண்டும். இல்லை யென்றால் சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிற வகையில் மூன்றாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் இரண்டு முறையாகப் பிரிந்திருப்பதை மாற்றிவிட்டு ஏழு அல்லது எட்டு மாதம் தொடர்ந்து எல்லாவற்றுக்கும் தண்ணீர் கொடுப்பது என்று வைத்தால்தான் மூன்றாகப் பிரிப்பது வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இதை நன்கு கவனித்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் உப மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, உப மானியக் கோரிக்கையிலே விவசாயத் துறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை விவசாயத்திற்காக என்று நீர்ப்பாசன வசதிகள் எதுவும் செய்தற்கில்லை. அதற்குப் பதிலாக மண் அரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியுமா என்று சர்க்கார் யோசித்து மண் அரிப்புத் திட்டத்தை அதிகமாக நிலகிரியில் செய்தது. சாதாரணமாக 'டெரஸ்' செய்யும்போது மூன்று ஆண்டு காலத்திற்குப் பூமியில் விளைபொருள் எதுவும் விளையாது இல்லை என்பது பரிட்சார்த்தமாக நிலகிரியில் கண்ட பலன். ஜில்லா டெவலப்மெண்ட் கூட்டத்தில் விவசாய அதிகாரிகளிடம் இது பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோதுகூட, அந்த இடத்தில் சரியான மண் பிடிக்க ஏழு ஆண்டு காலம் வரை ஆகும் என்று கூறினார்கள்.

நிலகிரி ஜில்லாவில் லேட் பிளைட்டினால் மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக உருளைக் கிழங்கு விவசாயம் கெட்டு விட்டது. அப்படி பயிர் கெட்டு, மாற்று விதை கொடுக்க ஸ்காட்லாந்துவருந்து தருவித்துக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் மண் அரிப்புத் திட்டத்திற்

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [22nd January 1964]

காக செலவிட்ட பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 400 ரூபாயி லிருந்து 700 ரூபாய் வரை செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை இப்போது திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஜில்லாவில் தொடர்ச்சியாக மூன்று ஆண்டுகள் விவசாயம் கெட்டுப் போய் இருக்கும் நிலையில் டெரஸ் செய்த தற்காலக் கொடுத்த பணத்தை திருப்பிக் கொடுங்கள், இல்லாவிடில் பூமியை ஏலத்திற்கு போடுவோம் என்றால், அந்த பூமிகள் ஏலத்திற்கு போகுமே தவிர அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. கீழ் பவானி, குந்தா திட்டத்திற்கு மண் அங்குபோய் சேர்ந்துவிடுமே என்று சர்க்கார் பணத்தை மண் அரிப்பிற்காக போட்டிருக்கிறார்கள். இன்று நீலகிரி ஜில்லாவின் நிலை சர்க்காருக்கு நன்கு தெரியும். நான் வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு சலுகை கோரவில்லை. நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதெல்லாம் டெரஸ்காக போட்ட பணத்தை வசூல் செய்யாமல் அதை “ரைட் ஆப்” செய்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் நிலையில் இல்லை, அப்படி வசூல் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கும்போது அதை ரைட் ஆப் செய்து விட வேண்டும். இவ்வளவு ஆயிரக்கணக்கில் செலவு செய்துவிட்டு அதை வசூல் செய்ய வேண்டாமா என்றால், அப்படி அவர்களுக்கு திருப்பிக் கொடுக்க சக்தி இருந்தால் சொல்லியிருக்க மாட்டேன். ஆனால், அவர்களுக்கு திருப்பிக் கொடுக்க சக்தி இல்லாதிருக்கும் போது சர்க்கார் ஏலத்திற்கு விட்டு திருப்பி எடுப்பதினால் என்ன பலன் கிடைக்கும்? அதுபற்றி பட்ஜெட் கூட்டத்தில் பேசுகிறேன். அங்குள்ள மக்கள் வரி செலுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் அவர்கள். சென்ற ஆண்டு 41-வது விதியின் கீழ் இந்த விஷயத்தைக் கொண்டுவந்தபோது ஒரு வருடம் தள்ளிக் கொடுத்ததற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாய மக்கள் சர்க்காருக்கு கொடுக்கக்கூடிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்க சக்தி இல்லாததால் ஒரு வருட வாய்தா கொடுக்கவேண்டுமென்று இப்போதே கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருகிற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் 41-வது விதியின்கீழ் இந்த விஷயத்தைக் கொண்டுவரும்போது அமைச்சர் அவர்கள் தயவு காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் பற்றி இங்கு பல முறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் விஷயத்தில், அதிபர்கள் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்களுக்கு வசதியில்லை என்று அவர்கள் சொன்னாலும் சர்க்காரிலிருந்து பணம் கொடுக்கிறோம், வீடு கட்டிக் கொடுங்கள் என்று லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கச் சொன்னாலும் அதை வாங்கவே அவர்கள்

22nd January 1964]

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

மறுத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று திட்டவட்டமான அறிவிப்பை சர்க்கார் சொன்னால்தான் அவர்கள் கட்டுவார்களே தவிர அது பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தால் அதற்கு அவர்கள் செவிசாய்க்க மாட்டார்கள். காபி, டீ எஸ்டேட்டைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு வருமானம் குறைவு என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை என்று வருத்தத் தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அங்கு மின்சாரம் போடுவது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. வீடுகளுக்கு மின்சாரம் எடுத்தால்தான் ஸ்டீட் லைட் போடமுடியும் என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. எஸ்டேட் முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள் வீடுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் தெருக்களுக்கு லைட்டு போட முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. வீடுகளுக்கு மின்சாரம் போடாமல் இருக்கும்போது ஸ்டீட் லைட் போட முடியாது என்ற சிக்கலான பிரச்சனை இருக்கிறது சட்டப்படி. ஆகவே இந்த விதியைத் தளர்த்திவிட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்றாலும்கூட பஞ்சாயத்து அல்லது முனிசிப்பாலிட்டி முன்வந்து ஸ்டீட் லைட் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற முறையையாவது ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீலகிரியில் உள்ள ரோட்டைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. அங்கு மெட்டல் ரோடு எவ்வளவு போட்டாலும் நிற்பதில்லை. ஒரு ஆண்டு போட்டுவிட்டு அடுத்த ஆண்டு சென்று பார்த்தால் அந்த ரோடு இருப்பதே தெரியாது. மழை பெய்து எல்லாம் அடித்துக்கொண்டு போகப் படுகிறது. இதுபற்றி நான் இங்கு பன்முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே அங்கு மெட்டல் ரோடு போடுவதைவிட தார் ரோடு போட்டால் சர்க்காருக்கும் கூட மிச்சப்படும், பணம். அதோடு ரோடும் பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட பிற்பகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்துவதாக குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. இப்போது நாம் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட பிற்பகுதியில் இருக்கிறோம். இந்த ஆண்டாவது அது வருவதற்கு ஒருவித ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. ஆகவே விரைவில் அங்கு ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு கலைக் கல்லூரிதான் இருக்கிறது. வேறு எந்தக் கல்லூரியும் அங்கு ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் வைக்க முன்வருவதில்லை. சர்க்காரிலிருந்து ஒரு கல்லூரி வைக்கலாம் என்றால், அது ஒரு சின்ன ஜில்லா என்ற

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

[22nd January 1964]

சாக்கு சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த வருடமே அங்கு ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. வி. சீராமுலு : மாமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கையின் பேரில் நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற இருக்கிறேன். இம்மாநிலத்தில் சேலம் மாவட்டம் மிகப்பெரிதாக இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் சேலம் மாவட்டத்தின் ஜனத்தொகையைப் பார்க்குங்கால் இந்த மாவட்டத்தில் பிற மாவட்டங்களை விட அதுவும் பெருகியிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தனி ஆட்சித் தலைவர் ஒருவரை நியமித்து அதைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருந்தது. ஆனால் அண்டை சீனத்துக் காரன் நம் நாட்டின் மீது படை எடுத்த காரணத்தினால் சேலம் மாவட்டத்தை பிரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இருந்து தேறும் மாணவர்கள் 7,600-க்கு மேல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்லூரியில் சேருவதற்குள்ள வசதி அந்த மாவட்டத்தில் 1,200 பேர்களுக்கே இருக்கிறது. ஆகவே மேற்கொண்டுள்ள மாணவர்கள் வெளி மாவட்டங்களுக்குச் சென்று பயில் வசதியில்லாத காரணத்தினாலும் அதற்கு வேண்டிய பொருள் இன்மை காரணத்தினாலும், வருகிற பட்ஜெட்டிலாவது சேலம் மாவட்டத்தில், முக்கியமாக பின்தங்கிய வட சேலத்தில் ஒரு கல்லூரியை அமைக்க தொகை ஒதுக்கி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சேலம் மாவட்டத்தில் மருத்துவ மனைகள் சீராக இல்லாத காரணத்தினால் அங்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியைத் துவக்க அம் மாவட்டத்திலிருந்து, ரெயில்வே செஸ் நிதியில் இருந்து 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியும் இன்னும் அங்கு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படவில்லை. ஆகவே அந்த நிதியிலிருந்து தொகை எடுத்து அடுத்த ஆண்டே அங்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி அமைத்து தருவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், சேலம் மாவட்டம் மிகப் பின்தங்கிய மாவட்டம். வட சேலம் பல மலைகளால் சூழப் பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது அதைக் கவனித்திருப்பார்கள். அங்கு கண்மாய்கள் அதிகம் இல்லை. இருக்கிற கண்மாய்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்றால் பொருள் இல்லை, பொருள் இல்லை என்கிறார்கள். இருக்கிற கண்மாய்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, தென்பாண்டிய நாட்டில் இப்போது புயலால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தை முன்னிட்டு பல உதவிகள் தேவைப்படுகிறது. அங்கு தண்ணீர் அதிகத்தால் பாதிக்கப்படு

22nd January 1964] [திரு. பி. வி. சீராமுலு]

கிறது. அதேபோல் சேலம் மாவட்டத்தில் நல்ல முறையில் கே.ஆர்.பி. ரிசர்வாயரிலிருந்து தண்ணீர் விடாததால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது 31-ம் தேதி வரை தண்ணீர் விடுகிறார்கள். அதை நீடித்து, இன்னும் அதிகமாக மேற்கொண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மேலும் கூடுதலான அளவில் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ம. கமலநாதன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தத்துணை மான்யத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, ஆரம்பக்கல்விக்காக பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரதேசங்கள் அல்லாத இடங்களிலுள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் நான் உறுப்பினராக வந்த தேதியிலிருந்து பொதுவாக பேசுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கான கட்டிடத்திற்கு நிதி ஒதுக்குகின்ற முறை சரியல்ல என்று சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மாநாட்டிலும், மாவட்ட அபிவிருத்திக் கூட்டங்களிலும் இதைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கான கட்டிடங்களுக்கான நிதி எப்படி ஒதுக்கப்படுகிறது என்றால், எதிர்காலத்தில் பள்ளிகளில் சேரக்கூடிய மாணவர்களுக்கும் கணக்கிட்டு ஒரு மாணவருக்கு 15 ரூபாய் என்கிற வீதத்தில் நிதி ஒதுக்கி கணக்கிடுகிறார்கள். அப்படி கணக்கிட்டுப் பார்க்கும் போது கணக்கிடுகின்றவர்கள், இதற்கு முன்பு எத்தனை பேர்கள் படிக்கின்றார்கள், எத்தனை பேர்கள் படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் இப்போது போதிய அளவு கட்டிட வசதி இருக்கிறதா என்பதை கருத்திற் கொண்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. அப்படி கருத்திற் கொண்டிருந்தால், எப்படி ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன, எந்த பள்ளிகளுக்கு எல்லாம் தகுந்தவாறு கட்டிடங்கள் இல்லை என்பதை பார்த்து இதற்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கப்படவேண்டும். எதிர்காலத்தை மட்டும் கணக்கிட்டுவிட்டு, கடந்த காலத்தை மறந்து விட்டார்கள். உதாரணமாக எதிர்காலத்தில் 3,000 மாணவர்கள் வருவார்கள் என்று கணக்கிட்டு ஒருவருக்கு 15 ரூபாய் என்று கணக்கிட்டு 45 ஆயிரம் ஒதுக்கியிருந்தாலும் கூட, அரசினர் மான்யமாக தரக்கூடியதையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, அதாவது 8,000 ரூபாய் கட்டிடத்திற்கு பாதித் தொகையான 4,000 ரூபாயைக் கொடுத்தாலும், 11 கட்டிடங்கள் தான் கட்ட முடியும். நூறு பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டிய இடத்தில் பத்து கட்டிடங்கள் தான் கட்டுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மாற்றப்பட்ட பிறகு, உயர்நிலை பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்களுக்கு பண வசதி செய்து கொடுக்க இப்போது முனைந்திருக்கிறோம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் துணை மதிப்பீட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதே

[திரு. ம. கமலநாதன்] [22nd January 1964]

போன்று ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் வழிவகை செய்யவேண்டும். அதற்காக அடுத்த பட்ஜெட் உரையிலாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது தவிர புதியதாக, ஏரிகள் கட்டுவது என்றால் அதற்கான நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்துதான் எடுக்க வேண்டும். நன்கொடையாக யாராவது கொடுத்தால் அதை பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு புதிய சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இம் மாதிரியான ஏரிகள் கட்டுவதற்கு யாராவது முன்வந்து நிலத்தை கொடுக்க முன் வந்தால் அதை பெற முடியாது. சட்டப் பிரச்சனையை காரணமாக காட்டி, ஏரி கட்டுவது தாமதப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே 'ரிலிங்குஷ்' வசதி செய்து தந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் பலவிதமான அபிவிருத்தி வேலைகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. அனேக புதிய பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதே போன்று புதிய பாதை வசதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதற்கான இடம் கொடுத்தவர்கள், சாதாரணமாக ஒன்றரை ரூபாயில் சம்மத ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது இதன் மீது சட்டப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக இப்போது கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களை எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மாற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை புனருத்தாரணம் செய்கின்ற வகையில் அவர்கள் இப்போது சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீசில் சென்று பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மாற்றி எழுதிக்கொடுப்பது என்றால் அது முடியாத ஒரு காரியம். ஆகவே, இப்போது இருக்கும் சாலைகள், கிணறுகள், பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கும் இடங்கள் ஏதாவது தனிப்பட்டவர்கள் கொடுத்திருந்தால், அதை அப்படியே பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மாற்றுவதற்கு வசதி செய்யக் கூடிய வகையில் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையைப் பற்றி நான் பேசும் போது முதலில் ஒரு விஷயத்தை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட 30 கோடி ரூபாய்க்கு சப்ளிமண்டரி கிராண்ட் மூலம், அதாவது ஆகஸ்ட் மாதம் 3 கோடி ரூபாய், இப்போது 26 கோடி ரூபாய் சொச்சம் இவ்விதம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்தால் 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கோரப்பட்டிருக்கிறது. இது ஓரளவுக்கு பட்ஜெட் தயாரிக்கின்ற நேரத்தில் எதிர்பார்க்கக் கூடியவை அல்லவா, இதைப்பற்றி நம்முடைய இலாக்காக்கள் ஏன் முன்கூட்டியே எதிர்பார்க்க தவறுகின்றன என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். நாம் மொத்தம் 100 கோடிக்கு மேல் பட்ஜெட் தயாரிக்

22nd January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கின்றோம். ரெவின்யூ அக்கௌண்டில் 4½ கோடியும் காப்பிட்டல் அக்கௌண்டில் 26 கோடியும் சேர்த்து 30 கோடிக்கு உபரி மான்யமாக கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவில் நியாயமாக இருக்கும் என்பதைப், பார்க்க வேண்டும். இவை எல்லாம் வீணாக செலவு செய்யப்பட்டுவிடும் என்று சொல்லவில்லை. இதில் கொடுத்திருக்கின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல திட்டங்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கண்டிஷனென்ட் லிபண்டிசுருந்து எடுத்து செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை விரைவில் முடிக்க வேண்டும் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை. திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதிலும் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது. வேலைகள் எல்லாம் அவசியம் தான். ஆனால் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம், இந்த வேலைகள் எல்லாம் பட்ஜெட் தயாரிக்கின்ற நேரத்திலேயே எதிர் பார்க்க முடியாத நிலையிலா இருந்தது? மார்ச் மாதத்திலேயே இவற்றை எதிர்பார்க்க முடியவில்லையா? அதற்கு என்ன காரணம் என்பதையாவது இதில் விளக்கியிருக்க வேண்டும். என்னென்ன வேலைகளுக்கு என்று ஜாபிதா கொடுத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக கண்டிஷனென்ட் லிபண்டில் ஒரு கோடி 47 லட்சத்தி 20 ஆயிரம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சட்டப்படி அனுமதிக்கக் கூடியது ஒரு கோடி 50 லட்சம் ரூபாய். இதற்கு முன்னால் எல்லாம் 75 லட்ச ரூபாய் தான் அனுமதிக்கப்பட்டு வந்தது. பின்னால் அதை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கோரினார்கள். ஒன்றரை கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தலாம் என்று இந்த சபை அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது. அது எதற்காக என்றால், மிகவும் அவசியமான, திடீரென்று வெள்ளம் வந்துவிடுகிறது என்ற நிலைமை வருகின்ற—தீ விபத்து போன்றவைகள் ஏற்படுகிறது என்ற நிலைமை வருகின்ற—இயற்கை கோளாறுகளினால் வருகின்ற நிலைமைகளில் இந்தப் பணத்திலிருந்து செலவு செய்யலாம் என்பது தான் இதிலுள்ள குறிக்கோள். இம்மாதிரிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் பணத்தை ஒதுக்குவது சரி. அது மட்டுமல்ல, மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற ஸ்காலர்ஷிப் போன்ற தொகைகள் வேண்டுமானால் ஓரளவுக்கு பட்ஜெட் தயாரிக்கின்ற நேரத்தில் எதிர்பார்க்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கலாம். அதற்காக சப்ளிமென்டரி கோரலாம். ஆனால் 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு எதிர்பார்க்க முடியாத அளவுக்கு கோருவது என்பது சரியாக இருக்குமா என்பதில் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு துற்பு ஆலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான முடிவு எடுத்து அனேக நாட்களாகிவிட்டது. இதை என் முன்னாலேயே எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடாது? இவைகள் மீது முடிவு டிசம்பர் மாதத்தில் தான் எடுக்கப்பட்டதா, ஜனவரியில் பணம் கோர? ஆரம்பத்தில் ஏன் அவைகள் மீது முடிவு எடுக்கவில்லை. இலாகாவில் ஏன் இந்த மாதிரி மந்தம் ஏற்பட்டு விடுகிறது? இப்போது பட்ஜெட் மான்யவலுக்கு மதிப்பு கிடையாது. மற்ற விதிகளுக்கு மதிப்பு கிடையாது. 'நிதி அமைச்சர் இருக்கவே இருக்கிறார். நிதி அமைச்சரும் அவர் தான், முதல் அமைச்சரும் அவர்தான் ஆகையால் எப்போது அனுப்பினாலும் அவர் சட்ட

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1964]

சபையின் சம்மதத்தை பெற்றுவிடுவார்' என்ற காரணத்தினால் உரிய காலத்தில் காரியங்களைச் செய்யாமல், எந்தக்காலத்தில் நிதி கோர வேண்டும் எந்தக் காலத்தில் பட்ஜெட் தயாரிக்க வேண்டும் என்பதிலே அதிகாரிகளிடத்தில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தான் மெதுவாகப் போகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அவர்கள் துரிதமாகப் போகவேண்டும். இந்தத் திட்டங்களுக்கெல்லாம் அடுத்த பட்ஜெட்டுக்கு ஒத்திப் போட்டிருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த நிதி ஆண்டு ஆரம்பத்தில் பலவற்றை எதிர்பார்த்திருக்க முடியும் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்தப் பிரச்சனையை கவனிக்க வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிறகு இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் இருக்கக்கூடிய பல விஷயங்களை 10 நிமிஷங்களில் பேசுவது என்பது சாத்தியமல்ல. 30 கோடி ரூபாய்க்கு அனுமதி கேட்கக் கூடிய இந்த மான்யக் கோரிக்கை மீது ஒரு மணியில் இத்தனை அங்கத்தினர்களும் அபிப்பிராயம் கூற வேண்டும். அங்கத்தினருக்கு 10 நிமிஷம் கிடைக்கலாம். எந்த விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியுமோ, நோம் இருக்கிற அளவுக்குச் சொல்லலாம் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

முக்கியமாக இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பது கோல்ட் கண்ட்ரோல் ஆர்டர் பற்றியது. தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தில் சில விதிகள் தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது மத்திய அரசினரால். இந்த மன்றத்தில் இரண்டு நாட்கள் முன்பு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது எந்த அடிப்படையில் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள், நமது அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து எந்த விதமான உத்தரவுகளும் கிடையாது, எப்படி அமல் நடத்த வேண்டுமென்று எதுவும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஜனங்களிடத்தில் பிரசாரம் செய்துவிட்டு காரியம் எதும் நடக்கவில்லையென்றால் ஜனங்கள் யாரைக் கேட்கிறார்கள், நம்மையும் நம் அமைச்சர்களையும் தானே. அவர்களை எப்படி சமாளிப்பது? பொற் கொல்லர்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றால், சர்க்காரிலிருந்து அனுமதி வந்துவிட்டதாகவும், உடனடியாக நகை செய்ய அனுமதி வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். 'எங்களுக்கு அனுமதி தரவில்லை' என்று ஜில்லா அதிகாரிகள் மீது புகார் செய்கிறார்கள். எம். எல். ஏ.-க்களைக் கண்டு அவர்களைப் பற்றி புகார் செய்கிறார்கள். எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. ஏதோ நாங்கள் எதிர் கட்சியில் இருப்பதால் நாங்கள் அரசாங்கத்திடம் சொல்லுவதைத் தவிர ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று எங்கள் பேரில் அவ்வளவு குறைபட்டுக்கொள்ளவில்லை. ஒப்போது தங்கக் கட்டுப்பாடுச்

22nd January 1964] [திரு. மீ. கவியாணசுந்தரம்]

சட்டத்தை அமல் நடத்த அதிகாரிகளெல்லாம்கூட போட்டாகி விட்டது. அவர்களெல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள்? அதற்காக இந்த ஆண்டிலேயே 5,000 ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு கோரிக்கை கூட வந்தாகிவிட்டது. இதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தில் தெரியப்படுத்தி, அதற்கான யந்திரம் கூட ஏற்படுத்தியாகி விட்டது, அவர்களெல்லாம் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதிலே உத்தரவு என்ன என்று விளக்கிச் சொல்லவேண்டும் என்று விசேஷ முயற்சி எடுத்தாவது, பணம் விரயம் ஆகிறது என்ற காரணத்திற்காக மட்டுமல்ல, பொற்கொல்லர் பிரச்சனை தீர்க்கப் படவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இதில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய காலதாமதம் மன்னிக்க முடியாதது என்று சொன்னால்கூட அது மிகையாகாது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்களுடைய அபிவிருத்தி பற்றி விசேஷ கவனம் செலுத்தக்கூட தொகை ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதற்கான நிர்வாக அமைப்பை மாநில அளவில் அமைக்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன் வந்திருப்பது வர வேற்கத் தகுந்தது. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறோம். ஒப்போதே 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கிராம அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கு செலவு செய்கிறோம். அந்தப் பணம் விரயம் ஆகாமல், 30 கோடி ரூபாயில் 15 கோடி ரூபாய் அளவுக்காவது அந்த அளவுப் பலனாவது மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும் நிலையில் இல்லை. 30 கோடி ரூபாய் என்பது ஸ்தல கண்டிரியூஷன் எல்லாம் சேர்த்து 40 அல்லது 45 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் போகும். இந்த அளவுக்கே செலவு செய்வதில் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கால், இந்த 2-3 வருஷ அனுபவத்தில் அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் இங்கே பேசிய கனம் உங்கத்தினர்களெல்லாம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை கோளாறு இல்லாமல் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த ஆண்டுக்கு நிதி ஒதுக்கும் சமயத்திலாவது ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் இவ்வளவு என்று ஒதுக்குவதைவிட குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களுக்கு விசேஷ சலுகை காட்டவேண்டுமென்பது என்று அபிப்பிராயம். அப்படி வரும்போது இரண்டு வகை பஞ்சாயத்துக்களை அமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்த இரண்டு வகை பஞ்சாயத்துக்கள், நகரத்தை வட்டிய பஞ்சாயத்துக்கள், மற்றும் பின்தங்கிய பஞ்சாயத்துக்கள். இந்த இரண்டு வகை பஞ்சாயத்துக்களிலும் சிறந்த வசதிகள் கிடையாது. நன்செய் நிலமே இல்லாத கிராமத்தில் என்ன கிடைக்கும்? தங்க அட்களே இல்லாத ஊத்தில் என்ன வசதியும் வரும்? வீடுகள் என்று சொல்லக் கூடியது 30-40 சான் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த கிராமத்தில் வீட்டு வரி போட்டு

[திரு. மீ. கனியாணசுந்தரம்] [22nd January 1964]

வசூலிக்க முடியுமா? பின் தங்கிய பகுதிகளில் கிராமப் பணி அபிவிருத்தி பின் தங்கியிருக்கிறது என்றால் விசேஷ கவனம் செலுத்தி அத்தகைய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி ஒதுக்கலாம்.

அடுத்ததாகச் சொல்லப்பட்டது நகரத்தையொட்டியிருக்கிற பஞ்சாயத்துக்கள். நகரத்தை யொட்டியிருந்தாலும் குடிதண்ணீர் வசதி, சாக்கடை வசதி, விளக்கு வசதி எல்லாம் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களில் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. நகரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டுக்கொண்டே போகும்போது நகரத்தில் இருக்கக் கூடிய பலர் நகரத்திற்கு வெளியே உள்ள அத்தகைய பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களில் ஆலை முதலியவைகளை வைத்து விடுகிறார்கள். அங்கே மனை விலை உயருகிறது, வீட்டுக்கு வாடகை உயருகிறது, ஸ்தல வருவாய் சரியானபடி வருவதில்லை. அதற்காக நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பதில்லை. அதனாலெல்லாம் அபிவிருத்தி வேலை பின் தங்கியிருக்கிறது. திருச்சி நகரத்தைச் சுற்றி, கோவை நகரத்தை சுற்றி, அதுரை நகரத்தை சுற்றி இத்தகைய பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. பெரிய நகரத்தையடுத்து இருக்கக் கூடிய பஞ்சாயத்தில் அபிவிருத்தி வேலைகளை கவனிக்க முடியவில்லை. விசேஷ நிதி ஒதுக்கி, நகரத்திற்குச் சமமான நிலையில் குடிதண்ணீர் வசதி, சாக்கடை வசதி இவைகளைச் செய்ய அவர்களுக்கு நிதி உதவி செய்யவேண்டும். கடனாகவாவது கொடுத்து 10 வருஷம் அல்லது 20 வருஷத்தில் திருப்பிக் கொடுக்க திட்டமிட்டு அந்த முறையில் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களை விசேஷமாக அபிவிருத்தி செய்ய அரசினர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும், லோன்ஸ் அட்வான்ஸில் ஹவுஸிங் போர்டுக்கு கடன் வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. வீட்டு வசதி ஸ்தாபனம் ஓரளவுக்கு நல்ல பணியை செய்து வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக பாராட்ட வேண்டியது அவர்கள் நிறைய நிலத்தை வாங்கி வீட்டு மனையாக அபிவிருத்தி செய்து வழங்கும் திட்டம் தான். அது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்தது. இதை பெரிய நகரங்களிலெல்லாம் அமலாக்க வேண்டுமென்பது எனது கோரிக்கை சென்னை நீங்கலாக, கோவை, மதுரை, திருச்சி போன்ற பெரிய நகரங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் சில முட்டுக்கட்டைகளால் வேலை தாமதப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியில் 5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். 500 ஏக்கர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். ஒரு சிலர் முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தை தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. ஆர்ஜிதம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்த பிறகும் அதைத் தேக்கி வைப்பது சரியல்ல. அதற்கு சொல்லக் கூடிய காரணம் என்ன? அந்த நிலம் நன்செய் நிலம், நெல் சாகுபடி செய்யக் கூடிய நிலம், வாமை பயிரிடக் கூடிய நிலம், சாகுபடி ஆகக் கூடிய நிலத்தை வாங்கியது சரியா என்று சிலர் சொன்னார்கள் என்று தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். நெல் அல்லது வாழை சாகுபடியாகக் கூடிய

22nd January 1964] [திரு. ம். கலியாணசுந்தரம்]

நன்செய் நிலமாக இருந்தாலும் கூட நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இன்னும் சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு பார்த்தால் திட்டமில்லாத முறையில் அங்கே கட்டடங்கள் வரத்தான் போகின்றன. இப்போதே மனைக்கட்டாக விற்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஆட்சேபித்தவர்கள் என்ன நோக்கத்தோடு ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்றால், வீட்டு வசதி போட்டுக்குக் கொடுத்தால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 10,000 ரூபாய் மதிப்பு போட்டு கொடுக்கிறார்கள்—அது நியாயம் தான் என்று நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்—ஆனால் ஒரு ஏக்கர் 1½ லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கலாம் அதை மனைக்கட்டாகப் பிரித்து விற்றால் என்று ஆட்சேபிக்கிறார்களேயொழிய, வாழை அல்லது நெல் சாகுபடி செய்யலாம் என்று அல்ல, நன்செய் நிலமாக இருக்க வேண்டும் என்று அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் பற்றி பரிசீலித்து வந்து அதிகாரிகளெல்லாம் சிபாரிசு செய்தும் கூட அரசாங்கம் தலையிட்டு தேக்கி வைப்பது சரியல்ல. அரசாங்கத்திற்கு வேறு காரணம் இருக்கிறது என்றால் அதை சபையில் சொல்லட்டும். அல்லது மாற்று இடத்தைப் பார்த்து வீட்டு வசதித் திட்டத்தை அமல் நடத்த துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்போது தான் நகர அபிவிருத்திக்கு உதவி செய்ததாக இருக்க முடியும். பெரிய நகரங்களில் வீட்டு வாடகை ரொம்பவும் ஏறியிருக்கிறது. விலைவாசிகளையொட்டிப் பார்த்தால் வீட்டு வாடகை என்பது கணிசமான அளவுக்கு அதிகமாகி விட்டது. இவர்கள் வாங்கக்கூடிய சம்பளத்தில் 30 சதவிகிதம், 40 சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாக்கக் கூட வீட்டு வாடகைக்கு செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நம் எல்லோருக்கும் சொந்த வீடுகளில் குடியிருக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். சொந்த வீட்டில் ஆரோக்கியமான குடியிருப்பில் அவர்கள் வசித்தால்தான், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆரோக்கியக் குறைவான ஸ்தலங்களில் வசிப்பதினால், தொழிலாளர்களுக்கு நோய் வருகிறது. அதனால் வைத்திய வசதிக்காக அவர்கள் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆரோக்கியமான குடியிருப்பு மனைகளை வழங்கும் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய திட்டங்களை காலதாமதம் ஆகாமல் துரிதமாக அமல் நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன். சேலம் அபிவிருத்தியாகக் கூடிய நகரமாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தினாலே, வரக்கூடிய நிதி ஆண்டிலாவது இதை நான்காவது நகரமாக சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது கோவை, மதுரை, திருச்சியில் இருப்பது போன்ற திட்டங்களை, சேலத்தை நான்காவது நகரமாக எடுத்துக் கொண்டு, அதற்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

12-30
p.m.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய துணை அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ஆம் ஆண்டுக்கான துணை மதிப்பீடுகளையும், துணை மான்யக் கோரிக்கைகளையும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 26

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [22nd January 1964]

கோடி 89 லட்சத்திற்கு அனை மான்யங்கள் கோரப்படுகின்றன. இந்த மான்யக் கோரிக்கைகள் சதாரணமாக கல்வத் துறை, மன் சாரத்துறை, மருத்துவத் துறை, சிறிய நர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கென்று கோரப்பட்டு, மதப்ப்பிடு செய்யப்பட்டிருக்கிற தன்மையைப் பார்க்கிறபொழுது, அவை வரவேற்கத் தக்கவாக அமைந்திருக்கின்றன. எனாலும், திட்டம் போட்டு ஏற்கனவே செலவு ஆகக்கூடிய செலவ்னங்கள் என்று கருதக்கூடியவை ஏற்கெனவே வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமல், இங்கே சோக்கப்பட்டிருப்பது சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய ஓனருக் அமைந்திருக்கிறது. முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்து, நினைத்து நிறைவேற்றப் படக்கூடிய திட்டங்களுக்கான மான்யங்களும் இதிலே கோரப் படுகின்றன. சாதாரணமாகப் புதிய பணிகளுக்கு, அபிவிருத்திக் காக என்று கோரப்படுகிற மான்யக் கோரிக்கைகளைத் தவிரத்துச் சாதாரணமாக ஏற்கனவே இருக்கிற பழைய பல அலுவலகங் களிலும் வேறு பல இடங்களிலும் புதிய பணியாளர்களை நியமிக்கவற வகையிலே மான்யக் கோரிக்கைகள் கோரப் படுகின்றன. அரசாங்கம் செலவு இனங்களில் சிக்கனப் படுத்தும் ஒரு முறையை ஒரு பக்கத்தில் கையாண்டுகொண்டு வருகிறது, புதிய பணிகளுக்காகப் புதிய அலுவலர்களை நியமிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும், பழைய துறைகளிலே, பழைய அலுவலகங்களிலே புதிய பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுமேயானால், அதைத் தவிர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் இருக்காதா என்பதை அரசினர் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று என்பதை வற்புறுத்துகிறேன். ஒரு பக்கம் செலவு இனங்கள் குறையவேண்டும் என்று நாம் கருதுகிறோம். ஆகவே புதிய செலவு இனங்கள் ஏற்படாமல், ஏற்கெனவே இருப்பவர்களை வைத்துக் கொண்டு அந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கின்ற முறைகளை கையாண்டு, செலவு இனங்களைக் குறைப்பதற்கு வழிவகை காணப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிரமுகர்கள் தேவைக்காக, நமது மாநிலத்திற்கு வருகை தருகின்ற பெரிய சிறப்பான பிரமுகர்களுக்காக 3 கார்கள் வாங்கு வதற்கு ரூபாய் ஒரு லட்சத்து ஐயாயிரம் மான்யம் கோரப் படுகிறது. இது புதியதொரு செலவ்னமாக அமைந்திருக்கிறது. இருக்கிற செலவ்னங்களைக் குறைக்கவேண்டுமென்று ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டு, இருக்கிற கார்களையே, இருக்கிற வசதிகளையே பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்த நிலைமையை சமாளிக்க முடியாதா? ரூபாய் ஒரு லட்சத்து ஐயாயிரம் கொடுத்து 3 கார்கள் வாங்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? என்பதையும் அரசினர் கவனித்து, தவிர்க்கக்கூடிய செலவு இனங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க முன்வரவேண்டும்.

செங்கல்பட்டு மாநிலத்தில் கல்பாக்கத்தில் அணு மின் நிலையம் நிருவுவதற்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக ரூ. 2,63,000 ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கல்பாக்கத்தில் அணு மின் நிலையம் நிறுவப்படும்,

22nd January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அது நமக்குக் கிடைக்கக்கூடும் என்ற அளவிலே தான் சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது? பணம் ஒதுக்கப் படுகிற நிலைமைக்கு அது வந்திருக்கிறதா என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

பயிர்களைப் பாதிக்கும் பூச்சிகளை அழிப்பதற்கு விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த முறையில் ஹெலிகாப்டர் வாடகைக்காக ரூ. 2,70,000-மும், ரசாயனங்களுக்காக ரூ. 1,08,000-ம் மான்யக்கோரிக்கையாக கோரப்படுகிறது. இந்த ஆண்டுக்கு ஹெலிகாப்டர் வாடகை என்று ரூ. 2,70,000 கொடுக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஹெலிகாப்டர் மூலம் மருந்து தெளிக்கும் முறை விரிவடையக் கூடியதாக அமைந்திருக்கிறதே தவிர, அது தவிர்க்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்காது. எனவே, ரசாயனங்களுக்கு ரூ. 1,08,000-ம், ஹெலிகாப்டர் வாடகைக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு ரூ. 2,27,000-மும் கொடுக்கத்தக்க நிலைமை இருக்குமானால், இந்தப்பணியைத் தொடர்ந்து நடத்தி வரக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்குமானால்: பயிரக் காப்பதற்குப் பூச்சிகளை அழிக்கவேண்டிய அவசியம் அவ்வப்பொழுது இருக்குமானால், ஹெலிகாப்டர் ஒன்றை வாங்கிவிட்டால், ஆண்டுக்கு ஆண்டு வாடகை மூலம் இவ்வளவு பணம் வீணாகச் செலவு செய்வதைத் தவிர்க்க வழி வகுப்பதாக இருக்கும். இதை அரசினர் கவனிக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

கிராம மக்களுக்கு அறுவடை இல்லாத காலங்களில் வேலை வாய்ப்பு தருவதற்காக குளம் வெட்டுதல், சாலைபோடுதல் போன்ற பணிகளை தருவதினால் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு பாதுகாப்புத் தரவும், வேலை வாய்ப்பு தேடித் தரவும் ரூ. 33 லட்சம் துணை மான்யக் கோரிக்கை கோரப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்க அம்சம் என்றாலும், எண்ணிய நோக்கம் சரிவர நடேறுகிறதா என்பதை அரசினர் ஆராய்ந்து கவனிக்கவேண்டும். ஏனென்றால், இப்படிப்பட்ட பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சரியான முறையில், சரியானவர்களுக்கு போய்ச் சேராத நிலைமைகள் ஆங்காங்கு நிலவிவருவதால், நிர்வாகத்தை கொஞ்சம் துரிதப்படுத்தியும், சீர்படுத்தியும், இந்த நோக்கத்தை சரிவர நிறைவேற்றுவதற்கு அரசினர் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொற்கொல்லர்களைப்பற்றியும் இந்த மன்றத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். நிலைமைகள் மிகமிகக் குழப்பமாக அமைந்திருக்கின்றன, என்ன செய்வது? ஏது செய்வது? அரசாங்கத்தின் உத்தரவு எப்படி இருக்கிறது? அவர்கள் எப்படி எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும்? என்ற தெளிவு ஏற்படாத குழப்ப நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நிலைமைகளைப் பொற்கொல்லர்கள் சரிவர உணர்ந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் விளக்கம் கூற முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [22nd January 1964]

அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் அவர்களுக்குச் சரிவர பயன்படுகிறதா, இல்லையா என்று கண்டறிந்து, அவர்களுடைய அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசினர் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

தூணை மான்யக் கோரிக்கைகளில் கோரப்படுகின்ற செலவினங்களில் தவிர்க்கக்கூடியன எவை, எவையாக இருக்கக்கூடும் என்று கண்டறிந்து அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க அரசினர் முன்வரவேண்டும். மற்றபடி விரிவான விளக்கங்கள் வருகிற நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது தருவதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதன் காரணத்தினாலே, இவற்றையெல்லாம் கண்டறிந்து, இவற்றிற்கெல்லாம் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம், தவிர்க்கக்கூடிய செலவினங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரூ. 30 கோடி அளவிலே தூணை மதிப்பீடு சமர்ப்பிப்பதற்கு என்ன அவசியம், ஏன் வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கும்பொழுதே இதையெல்லாம் எதிர்பார்த்து இருக்க முடியாது என்று கேட்டார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திட்டங்களுக்கு புதிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்காமல் சமாளிக்க முடியாதா என்று கேட்டார்கள். நியாயமான கேள்வி தான். கூடியவரைக்கும் அனுவசியமாக உத்தியோகஸ்தர்களைப் பெருக்கிக் கொண்டு போகாமல், இருப்பவர்களையே வைத்துக்கொண்டு, உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக அதிகமாக பணத்தைச் செலவு செய்யாமல் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டுதான் வருகிறோம். ஆனால் புதிய திட்டங்கள் வரும்பொழுது வேலை அதிகப்படியாக இருக்கும் பொழுது, அதற்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்துத் தான் ஆகவேண்டும். வேலை நடக்கவேண்டும். அது தான் முக்கியமானது. அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஒரு அளவு கோலை வைத்துப்பார்த்து, எந்த அளவுக்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் தேவையாக இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத் தான் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். முதலிலே ஒரு அளவு கோலை வைத்துக்கொண்டு எதிர்பார்த்து இவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் வேண்டுமென்று வைத்துவிட்டால், அனுவசியமாகக் கூட உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்படலாம். ஆகவே, முதலிலே குறைத்துப் போட்டுவிட்டு, தவிர்க்கக்கூடாத வகையில் எவ்வளவு பேர்கள் வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் தூணை மதிப்பீடுகள் கோரப்படுகின்றனவே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. கனம் கம்ப்யூனிஸ்டு தலைவர் அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மொத்த மதிப்பீடு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எவ்வளவு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது, உண்மையில் எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், இரண்டும் சரியாக இருக்கும். முதலில் மதிப்பீடு செய்தது, 'ஆக்சவல்ஸ்' இரண்

22nd January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்காது. இரண்டும் ஏறக்குறைய ஒன்றாக இருக்குமே தவிர, அதிக வித்தியாசம் இருக்காது. செலவு இனங்கள் ஆண்டு பூராவும் செலவு செய்யப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் செலவாகிறது. மார்ச் மாதம் வருவாய் வருகிறது. அதற்குப் பிறகு மாதாமாதம் வருவாய் வருவதில்லை. ஆனால், மாதாமாதம் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வருவாய் இல்லாத போது, செலவு ஏற்பட்டால் தற்காலிகமாக ரிசர்வ் பாங்கிடிமிருந்து கடன் வாங்குகிறோம். அப்படி கடன் வாங்கி செலவை சமாளித்தாலும்கூட, அந்தக் கடனை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு ஸாங்ஷன் வேண்டும். வாங்குவதற்கு ஸாங்ஷன் இல்லை. ஆனால் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு ஸாங்ஷன் வேண்டும். எதற்குக் கொடுத்தாலும் ஸாங்ஷன் வேண்டும். அது தான் நம்முடைய நிதி பரிசீலனை ஏற்பாடு. எல்லாவற்றிற்கும் மன்றத்தினுடைய ஸாங்ஷன் வேண்டும். வாங்கிக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குக்கூட ஸாங்ஷன் வேண்டும். அப்படி கொடுக்கவேண்டிய தொகையையும் இதில் சேருகிறது. ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு மன்றத்தின் ஸாங்ஷன் கோர வேண்டியிருக்கிறது.

இப்பொழுது ரூ. 9 கோடியே 80 லட்சம் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் ரிசர்வ் பாங்கியிடமிருந்து அவ்வப்போது பெற்ற வழிவகைக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வகையில் இந்தத் தொகை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரி அட்வான்ஸ் வாங்கிக் கொடுக்கிற பொழுது, “நெட் எக்ஸ்பெண்டிசர்” ஒன்றும் இருக்காது. இது துணை மதிப்பீட்டிலே வருகிறது. இப்பொழுது மின்சார போர்டுக்கு நாம் ரூ. 8 கோடி கடன் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் திட்டங்களை வேகமாக நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஓரளவுக்கு திட்டக் கமிஷனோடு கலந்து பேசி, 25 கோடி ரூபாய் என்று போட்டோம். திட்டங்கள் வேகமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறு திட்டங்கள் வேகமாக நிறைவேற்றப்படுவதை நாம் வரவேற்கிறோம். அப்படி வேகமாக நிறைவேற்றப்பட முடியும் என்றால், எப்படியோ சமாளித்து நிறைவேற்ற வேண்டும். முதலிலே இப்படித்தான் முடியுமென்று மதிப்புப் போட்டோம். வேகமாகப் போகிறபொழுது எப்படியோ கடன் எழுப்பி நாம் சமாளிக்கிறோம். அந்த வகையிலே அதிகச் செலவு ஏற்பட்டதனாலே நாம் ரூ. 8 கோடி கடன் கொடுத்திருக்கிறோம். இம்மாதிரிப் பார்த்தால், ரெவின்யூக் கணக்கைப் பார்த்தாலும் சரி, மற்ற எல்லாச் செலவுகளையும் பார்த்தாலும் சரி, காப்பிடல், லோன்ஸ், டெபாசிட்டுகள், இவற்றை எல்லாம் அந்தந்த இனங்களிலிருந்து கழித்துவிட்டுப் பார்த்தால், மொத்தத்தில் மதிப்பீட்டில் குறிப்பிட்டதைவிட அதிகச் செலவு ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பிட்ட சில இனங்களைப்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது புதிதாக கார்கள் ஏன் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டார். மூன்று கார்களுக்கு ஒரு லட்சத்து

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [22nd January 1964]

சொச்சம் ரூபாய் ஆகிறது. இப்பொழுது தேவைப்படுகிற அளவில் தான் அந்த கார்கள் வேண்டியிருக்கின்றன. இங்கே பலர் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதெல்லாம் சொற்ப செலவு என்றுதான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். மொத்தத்திலே நிறைவேற்ற வேண்டிய வேலைத் திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இது ஒன்றும் பிரமாதம் இல்லை. இந்த அற்பமான செலவுகள் வேண்டாம் என்று நாம் நிறுத்தினால், முக்கியமான வேலைகள் பாதிக்கப்படும். மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்களும் வேலையோடுதான் இங்கே வருகிறார்கள். பொழுதுபோக்குக்காக ஒருவரும் வருவதில்லை. இந்த விவாதத்தை துவக்கி வைத்த திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் கவர்னருக்கு எதற்காக ரூபாய் 25,000 செலவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார். கவர்னருக்கு கார் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அது அவருக்காக மாத்திரம் இல்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து பலர் வருகிறார்கள். மேலும் அந்த காருக்கு air-condition வசதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வெளி நாட்டிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு நாம் கௌரவமான முறையில் வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் நமது ஊரை நாடி வருகிறார்கள். விருந்தோம்பலுக்கு பேர்போனவர்கள் நாம். ஆகவே இந்தச் செலவு ஒன்றும் பெரிதில்லை.

அடுத்தபடியாக, கல்பாக்கத்தில் அட்டாமிக் மின் நிலையத்தை நிறுவுவதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. சீக்கிரத்திலேயே அது எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதற்கு முன்னோடியாக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும். மேலும் விவசாயிகளுக்கு பூச்சித் தொல்லையிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கு ஒரு ஹெலிகோப்டரை வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆண்டு பூராவும் நாம் அதை வைத்துக்கொண்டால் அதிகச் செலவு ஆகும். அதனால்தான் சிக்கனமாக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் தேவைப்படும் பொழுது வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறோம். பூச்சி தொல்லை வராது என்று நினைத்துக்கொண்டு அப்படி வந்தால் அதற்கு ஆகும் செலவை துணை மதிப்பீட்டில் போட்டுச் செய்கிறோம். பூச்சி வந்துவிடுமே, என்ன வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்றெல்லாம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை.

ஆள் பலத்தை நன்றாக பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு சில திட்டங்கள் வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது அனுவசியமாக ஒருவருக்கும் வேலை கொடுக்கமுடியாது. பழைய காலத்தில் பஞ்ச நிவாரண வேலை என்று கல் உடைக்கிற வேலையைக் கொடுத்து வந்தார்கள். ரோடுக்குக்கூட அந்தக் கல் பயன்பாது. மேன்பவர் திட்டம் என்றால், எரி குளங்களைப் பராமரிப்பது போன்ற பயன்படும் திட்டங்களைச் செய்வதற்குத் தான். அந்தத் திட்டம் இப்பொழுது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

22nd January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

விடு கட்டும் திட்டத்திற்காகக் கடன் கொடுக்கப்படுவதைப் பற்றி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சொன்னார். எப்பொழுதும் நிலம் ஆர்ஜிதம் என்றால் அதற்கு ஆட்சேபணை இருக்கிறது. ஆனால் நியாயமான ஆட்சேபணைகளைத்தான் கவனிக்கவேண்டும். தங்களுக்கு லாபம் வரவேண்டுமென்று யாராவது ஆட்சேபணை கிளப்பினால் அதை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. அந்த முறையில்தான் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

தங்கக்கட்டுப்பாடு பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே தாமதம் ஒன்றுமில்லை. பொற்கொல்லர்களுக்கு வேண்டிய கடன் கொடுப்பதற்கும் நிவாரணம் அளிப்பதற்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, உடனடியாக கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதிலே தவிர்க்கக்கூடிய தாமதம் ஒன்றுமில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றப்படி கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் சில திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதா என்று கேட்டார்கள். எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நாம் தயாரிக்கிறோம். நல்ல திட்டங்களாயிருந்து, அவற்றை விஸ்தரிக்க வேண்டியிருந்தால் அது ஆண்டு நடுவிலேயே ஏற்படுகிறது. இன்னொரு ஆறு மாதம் காத்திருக்கலாமே என்று நினைத்து நல்ல திட்டத்தை தள்ளிப் போடக் கூடாது. கூட்டுறவு ஸ்பின்னரி மில்கள் இத்தனை என்று போடுகிறோம். பிறகு இன்னும் இரண்டு மில்கள் கொடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஆறுமாதம் போகட்டுமே என்று தள்ளுவதற்கில்லை. கூட்டுறவு ஸ்பின்னரி மில்களுக்கு எவ்வளவு கடன் வசதி கொடுக்கவேண்டும், என்ன உதவி அளிக்கவேண்டுமென்று பார்க்கிறோம். அதை வைத்துக்கொண்டு வேறு இனங்களில் மிச்சம் ஏற்படுகிறதா என்றும் பார்க்கிறோம். எந்த ஆட்சியிலும், எந்த நாட்டிலும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை எவ்வளவுதான் எதிர்பார்த்துத் தயாரித்தாலும், ஒரு இடத்திலே துண்டு விழலாம், ஒரு இடத்திலே மிச்சம் ஏற்படலாம். ஆனால் எவ்வளவு மதிப்பிட்டு டோமோ அதற்கு மேலே செலவு அகிவிட்டதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். சிற்சில இடங்களில் செலவு குறையும். சில இடங்களிலே கொஞ்சம் அதிகமாகும். நல்ல திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால் செலவு ஏற்படுகிறது. திட்டத்தைத் தீர பரிசீலித்துப் பார்த்து அது அவசியமா என்று பார்த்தபிறகுதான் அதை ஏற்று நடத்திவருகிறோம்.

பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கிரான்ட் கொடுப்பதைப் பற்றியெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருக்கும் ஒரு உறுப்பினர் தன்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சொன்னார்கள். கீழ்பவானித் திட்டத்திலே தண்ணீர் கொடுப்பதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் நல்லசிவம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தந்த ஸ்தலங்களிலுள்ள குறைகளைப் பற்றியும் சிலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவற்றிலெல்லாம் அவ்வப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது பற்றியும், குளம் புறம்போக்குகளைத் தற்காலிகமாக குத்தகைக்கு விடுவதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். வயோதிகர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதிலே புதிதாக

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [22nd January 1964]

வருகிறவர்களுக்கு வசதி அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில் வசதி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. கூடியவரைக்கும் விதிகளைத் தளர்த்தியிருக்கிறோம். அதனால்தான் ரூ. 1 கோடியே முப்பது லட்சம் செலவாகியிருக்கிறது. மற்றும் ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் போன்ற ஸ்தலக் குறைகளைப்பற்றி சிலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தை துவக்கிய திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர்கள் அவசியமா என்று கேட்டார். ஆடிட் முக்கியம். ஆடிட்டிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதே சமயத்தில் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிசர்களும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அவசியமாக இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு வேண்டாமோ அந்த அளவுக்கு தவிர்த்து விடலாம். கூட்டுறவுத் துறையில் அவ்வளவு வேண்டியதில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இதெல்லாம் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்திலே இருந்து வருகிறது.

போலீஸாருக்கு சில வசதிகள் அளிப்பதைப் பற்றி உபமானியக் கோரிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. வேறு சில குறைகளும் இருக்கின்றனவென்று திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவையெல்லாம் அவ்வப்போழுது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலைக்கு சர்க்கரை செல் நிதியிலிருந்து சாலை போடுவதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அது வசூலான பிறகுதான் ரோடு போடுவதை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். சில இடங்களில் எதிர்பார்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். வசூலாகாத காரணத்தால் சேர்க்கப்படவில்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். சீக்கிரத்திலே சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்.

பொதுவாக நான் வேறு ஒன்றும் கூறுவதற்கு இல்லை. மற்ற படி இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட உறுப்பினர்கள் கூறிய எல்லா விஷயங்களும் கவனிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, ஏதாவது ஒரு டிமாண்டை மட்டும் எடுத்து விவாதிக்கலாம் என்று இருக்கிறோம். அங்கத்தினர்கள் நிறைய கட்மோஷன்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த கட்மோஷன்களை சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களுக்கு அனுப்பி, அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களை பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முன்னமேயே இந்த கட்மோஷன்களையெல்லாம் டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். இப்பொழுது புதிதாக ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கோரிக்கைகளிலே எட்டாவது கோரிக்கையான “மாநில ஆட்சித் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், தலைமையிட பணியாளர்கள்”

22nd January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்றதை மட்டும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட நாலாவது, ஆராவது வெட்டுப் பிரேரணைகளை பிரேரேபித்து விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கட்மோஷன்கள் ஏற்கனவே இலாகாக்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டன என்று சொன்னார். அப்பொழுது அனுப்பியது அமைச்சர் களுக்கு, நாங்கள் கூறுவதை மறுப்பதற்கு நோட்டு தயாரிப்பதற்கு அனுப்பப்பட்டது. நான் கேட்பது அவைகளின்மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சபையில் எந்த பிரஸ்தாபம் வந்தாலும் அதைப் பற்றி உடனே சம்பந்தப்பட்ட இலாகா யோசனை செய்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், என்ன குறை இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே புதிதாக ஒன்றும் அனுப்ப வேண்டிய தில்லை என்று சொன்னேன்.

VII—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE FOR 1963-64.

A. Expenditure on Revenue Account.

DEMAND VIII—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 9,93,000 under Demand VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 9,93,000 under Demand VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Re. 1.”

SRI A. P. DHARMALINGAM : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 9,93,000 under Demand VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Re. 1.”

MR. DEPUTY SPEAKER : The Demand and the cut motions are before the House for discussion.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணை பற்றி ஏற்கனவே பொது விவாதத்திலும் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கால தாமதமே இல்லை என்று கூறி விட்டார்கள். இது யாரோ யாரையோ பற்றி குறை கூறுவதாக, குற்றம் சாட்டுவதாக மனதில் கொண்டு அதற்